త్రాణిలేనిపాటు

అజీజ్

"నాలుగేండ్లక్రితం జరిగిందీ కథ!"

ఎలన్ చిన్నగా దగ్గి పేకముక్కలు పేర్చుకోవడంలో పడిపోయాడు. తనకు పట్టనట్లుగా రాజు ఓమారు అతనివైపు చూసి తలవంచుకున్నాడు.

చెప్తున్నతనిపేరు చక్రవర్తి. వాలు కుర్చీలో నిర్లక్ష్యంగా కాళ్ళుచాపి కూర్చున్నాడు అతని కెదురుగ్గా మరొకతను కూర్చున్నాడు అతని పేరు శేషాచలం.

"ఆట మాంచి పట్టులో ఉంది ఆ కథేదో తరువాత చెప్పు!" అన్నాడు కిటికీ దగ్గర కూర్చున్న వెంకటాద్రి.

"వాడు కథ చెప్పినంతమాత్రానా ఆటకొచ్చే నష్టమేమీలేదు. నువ్వు చెప్పరా చక్రవర్తి—!" అంటూ అతనివైపు చూశాడు శేషాచలం కుతూహలంతో.

వెంకటాద్రి చక్రవర్తివైపొకసారి చూసి అయిష్టంగానే చెప్పమన్నట్లు తలూపాడు.

చక్రవర్తి గొంతు సవరించుకుని అన్నాడు—"దీన్ని నేనేం మీకు కల్పించి చెప్పటంలేదు. నాలుగేండ్లక్రితం నేను హైద్రాబాద్‌లో ఉన్నప్పుడు జరిగిన కథే మీకు వివరిస్తాను. దీన్ని కథ అనడం కన్నా నా అనుభవమే అని చెప్పడం ఎంతో మంచిది."

అనుభవ మనేసరికి అంతవరకు తలవంచుకుని కూర్చున్న రాజు, ఎలన్ తలెత్తి చక్రవర్తివైపు కుతూహలంగా చూశారు.

"లైఫ్ ఈజ్ ది బండిల్ ఆఫ్ ఎక్స్‌పీరియన్స్!" నవ్వుతూ పేకముక్క క్రింద పడేశాడు వెంకటాద్రి

చీకటి పడింది. గది వెలుతురు కిటికీలోంచి బైట వరండా ముందు గాలికి వూగుతున్న సన్నజాజి తీగలమీద పడుతుంది.

చక్రవర్తి కండ్లు మూసుకుని చెప్పటం మొదలెట్టాడు.

"సిటీ కెళ్ళడం నా కదే మొదటిసారి. అక్కడంతా నాకు క్రొత్త కావడంవల్ల ఆఫీసులో ఎవరితో మాట్లాడేవాడిని కాదు. సాయంత్రమైతే ఒంటరిగా ఎక్కడి కెళ్ళాలో, ఏం చేయాలోననేవి పెద్ద సమస్యలుగా పట్టుకునేవి. కొన్నాళ్ళవరకు ఆఫీసునుంచి నేరుగా గదికి చేరుకోవడం, ఏదైనా పుస్తకం చదువుతూ కూర్చోవడం పనిగా పెట్టుకున్నాను. మీలాంటి స్నేహితుల్ని, ఇలాంటి పేకాట

కావాలన్నా దొరికేదికాదు." అంటూ నవ్వాడు అందరివైపు చూసి చక్రవర్తి.

"కోతలు—!" అన్నాడు వెంకటాద్రి.

"అబ్బ! మధ్యలో నువ్వు అడ్డు పోకు వాడు చెప్పేది కాస్త పూర్తిగా విను" అంటూ విసుక్కున్నాడు శేషాచలం.

అక్కడ కూర్చున్న వాళ్ళలో కొంత చిన్న కావడంవల్ల వెంకటాద్రి మరేం మాట్లాడలేక పోయాడు. వచ్చిన కోపాన్ని మింగుతూ చూశాడు, శేషాచలాన్ని.

"ఆఫీసులో వినాయకరావనే అతను కొంచెం క్లోజ్‌గా మాట్లాడేవాడు రోజులు గడుస్తున్న కొద్దీ మంచి ఫ్రెండ్ అయ్యాడు అతనితో అప్పుడప్పుడు సినిమాలకు, పార్కులకు వెళ్ళేవాడిని. అతని గురించి అంతగా ఇక్కడ చెప్పాల్సిన అవసరంలేదు. కాని అసలు కథ మొదలవడం అతనితోనే జరిగింది కాబట్టి అవసరం వచ్చినంతవరకే ఉపయోగించుకోవడం మంచిది. అక్కడ వినాయకరావుకు కొంత పలుకుబడి ఉంది. పలుకుబడి అంటే పదిమందితో పరిచయం మాత్రమే! అతని సహాయంతో ఒక క్లబ్‌లో మెంబర్‌షిప్ సంపాదించగలిగాను—"

"ఓహో! ఈ పేకాట అక్కడ నేర్చుకున్నదే నన్నమాట!" అంతసేపు మౌనంగా కూర్చున్న ఎలన్ అడ్డు తగిలాడు

"అబ్బబ్బ! ప్లీజ్! మీరిలా ప్రతీసారి అడ్డు తగిలితే ఈ రాత్రంతా వాడు కథ చెప్పడమే సరిపోతుంది ఈ ఆట కూడా సరిగ్గా సాగదు కొంచెం ఇంట్రస్ట్‌గా వినండి— చెప్పేవాడికి కూడా కుతూహలం పెరుగుతుంది" అని నచ్చచెప్పాడు శేషాచలం

"ఇది దయ్యాల కథ కాకపోయినా అసలే చీకటి రాత్రి—ఎందుకైనా మంచిది—ఒరే వెంకూ! ఆ కిటికీ తలుపులు కొంచెం దగ్గరికి లాగు" అన్నాడు రాజా భయంగా వెంకటాద్రి వైపు చూస్తూ.

"అలాంటిదికాదులేరా—!" అంటూ తిరిగి మొదలెట్టబోయాడు చక్రవర్తి వెంకటాద్రి ఏమనుకున్నాడోకాని లేచి వెళ్ళి కిటికీ రెక్కలు దగ్గరకేసి వచ్చాడు.

"ఆ క్లబ్బుకు .." తిరిగి చెప్పటం మొదలెట్టాడు చక్రవర్తి "..మంచి హోదాలో ఉన్నవాళ్ళు వచ్చేవారు. అక్కడ ఇలాగే ఎక్కువగా పేకాట నడిచేది అప్పట్లో నాకు సరిగ్గా ఏ ఆటా వచ్చేదికాదు. అంతవరకు మీకు తెలిసిన విషయమే! కాని వినాయకరావు ధర్మమా అంటూ పేకాటలో అన్ని రకాలు నేర్చుకున్నాను ఇక్కడ మరో విషయం చెప్పాలి. ఆడవాళ్ళు కూడా మెంబర్స్‌గా ఉన్నారు ఆ క్లబ్బులో చాలా కొద్దిమంది అది కూడా భర్తలతో అప్పుడప్పుడు కలిసి రావడం వల్ల ఇంట్రస్ట్ ఎక్కువై మెంబర్‌షిప్ తీసుకున్నారు. ఎవరొచ్చినా, రాకపోయినా వాళ్ళుమాత్రం వదిలేవాళ్ళుకారు అందులో 'చూడామణి' అనే ఆవిడ బ్రిలియడ్స్ బాగా ఆడేది మొదట్లో ఆమె పేరు నాకు తెలియదు. తరువాత వినాయకరావే చెప్పాడు. ఆరు నెలలు తిరిగేసరికి 'మంచి ఆటగాడు'—అని అందరూ మెచ్చుకున్నారు" నవ్వుతూ అందరి వైపొకసారి చూశాడు చక్రవర్తి.

మధ్యలో ఆపినా ఎవరూ మాట్లాడ లేదీసారి. అందరూ ఎంతో ఆసక్తితో చక్రవర్తి చెప్పబోయేది ఏమై ఉంటుందా అని ఆత్రుతగా చూస్తున్నారు—అతనివైపు. చక్రవర్తి వోమారు అందరి వైపూ పరీక్షగా చూసి చెప్పసాగాడు.

"క్లబ్బుకు వచ్చేవాళ్ళలో చాలామందికి తాగుడు అలవాటుండేది తరచుగా కొట్టుకోవడం కూడా జరిగేది—లోడ్ ఎక్కువైతే. అందులో కొందరు ఆడవాళ్ళు కూడా తాగుతారంటే మీరు నమ్మరు."

"అవును! నేను నమ్మను ఇదంతా కట్టుకథ!" అంటూ అరిచాడు వెంకటాద్రి

"అంతే నిజంగా కట్టుకథే!" పేక ముక్కలన్నీ కలుపుతూ అన్నాడు రాజా.

"ఇదిగో వెంకటాద్రి— అనవసరంగా ఆవేశపడటం ఎందుకు చెప్పు? దానివల్ల వచ్చేదేమీ లేదు. లేని పోని గందరగోళం! నువ్వు కానివ్వరా?" అంటూ చక్రవర్తివైపు తిరిగాడు శేషాచలం.

"చూడామణి కూడా తాగేది ఆమె మాట్లాడుతున్నప్పుడు నోట్లోంచి వాసన వచ్చేది మొదట్లో నాకు ఆశ్చర్యమనిపించింది కాని వినాయకరావు ఆ అనుమానం కూడా తీర్చాడు అందరూ ఆవిడను 'మణిగారు' అని పిలుస్తుండేవాళ్ళు అందరితో ఆమె ఎంతో సరదాగా మాట్లాడేది ఎప్పుడైనా ఆమె రావడం ఆలస్యమైతేచాలు— క్లబ్బులో ప్రతివాడు— "ఏమండీ! మణిగారు ఇంకా రాలేదివ్వాళ వచ్చే టైం కూడా దాటిపోయింది" అంటూ కాలు గాలిన పిల్లిలా తిరిగేవాళ్ళు.

ఊర్లో బాలకృష్ణనాయుడు అనే పేరుపోసిన పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ భార్య చూడామణి. వినాయకరావు చెప్పినంతవరకు నాయుడు బాగా సంపాదిస్తాడని, ఎవరితో మాట్లాడినా గడగడ వాగటం అలవాటని తెలిసింది. క్లబ్బుకు అప్పుడప్పుడు వచ్చేవాడటగాని అప్పట్లోనేనతన్ని చూడలేదు.

ఒకరోజు వర్షం మూలంగా క్లబ్బుకు చేరుకోవడం చాలా ఆలస్యమైంది చీకటి పడింది. వర్షం మూలంగా చల్లగాలి ఎక్కువైంది చూడామణితో మాట్లాడటానికి ఆరోజు మొదటిసారి దొరికింది అవకాశం ఆరోజే అంతగా గుర్తుండటానికి కారణం—వర్షమే. రాత్రి పన్నెండువరకు ఎడతెరపి లేకుండా కురిసింది.

వినాయకరావు ఆరోజు నాకన్నా ముందేవచ్చి కూర్చున్నాడు అతని కెదురుగ్గా చూడామణి కూర్చోనుంది నేను వెళ్ళగానే వినాయకరావు "ఇదిగో—వీరే చక్రవర్తి! మా ఆఫీసులోనే పని చేస్తుంటారు" అంటూ పరిచయ వాక్యాలు పలికాడు

చూడామణి నావైపు పరీక్షగా వోమారు చూసి చిరునవ్వు నవ్వింది "కూర్చోండి!" అంటూ ఆమె తన ప్రక్కగాఉన్న ఖాళీ కుర్చీ చూపించింది నేనేం మాట్లాడలేదు మౌనంగా కూర్చున్నాను"

"ఇంకేం రొట్టె విరిగింది—నేతిలో పట్టానికి" రాజా తల వంచుకునే గొణిగాడు.

"ష్—అన్నీ ఫూలిష్ ఆలోచనలు—మాట్లాడకుండా వినూ—" అంటూ చెప్పసాగాడు చక్రవర్తి— "బైట వర్షంతోపాటు ఈదురుగాలి ఎక్కువైంది. చూడామణి ముఖంమీద పడుతున్న ముంగురుల్ని కేర్‌లెస్‌గా వెనక్కునెట్టి—

"మీ రివ్వాళ నాకు రమ్మీ నేర్పాలి. నాకు కార్డ్సు డిస్‌చార్జ్ చేయడం రాదు. నేనూ, వినాయక్‌రావు ఆడ్తుంటాం. మీరు చెప్తూ కూర్చోండి." అంది.

"నాకేం వచ్చని—?" అన్నాను వినాయకరావు వైపు కోపంగా చూస్తూ.

"పోనీ —మీకు వచ్చినంతవరకే చెప్పండి." అంటూ నవ్వింది.

మౌనమే శరణ్యమైంది నాకు ఒకటీ— రెండూ ఆటలు తప్పితే అన్ని ఆటలు మణే గెలిచింది. దాంతో ఆమెకు నేనంటే మంచి గురి ఏర్పడింది. నేనేది అవునన్నా అవుననేది ఆటలో. కాదన్నది కాదనేది.

ఆట మీదినుంచి లేచేసరికి ఆ రోజు పదకొండు దాటింది. బైట వర్షం తగ్గి జల్లు పట్టింది వినాయకరావు ముఖం ముడుచుక పోయింది.

"అరె! యింకా తగ్గనట్లుందే యీవర్షం?" అంది మణి బైటికి చూస్తూ.

మా యిద్దరిలో ఎవరూ మాట్లాడలేదు తరువాత నా వైపు తిరిగి—"మీ రెక్కడుంటున్నారు?" అడిగింది నేను చెప్పాను ఆ తరువాత కొంతసేపు ముగ్గురం మౌనంగా కూర్చున్నాం. క్లబ్బు చాలావరకు పలుచబడింది. అయిదు నిమిషాల తరువాత మణి బైటికి వెళ్ళింది ఇప్పుడే వస్తానని ఆమె అటు వెళ్ళాక— "ఏమిటీ—అలా అయిపోయారు?" అడిగాను వినాయకరావును.

అతను బదులు పలకలేదు అతని బదులుగా నవ్వొచ్చింది అంతలోకే మణి తిరిగి వచ్చింది.

"పదండి—టాక్సీని పిలిచాను మిమ్మల్ని డ్రాప్ చేసి వెళ్తాను" అంది

"మా కింకా కూర్చోవాలనుంది!" అంటూ నవ్వాను నేను

మణి కనుబొమలు ఎగరేస్తూ— "వాట్— పన్నెండు కావస్తుంది ఎక్కువగా మేలుకోవడం ఆరోగ్యానికి మంచిదికాదు" అంది

ఒక్కరోజు పరిచయంలోనే ఆమె తీసుకున్న చనువుకు చకితుడనయ్యాను ఆ సమయంలో చూడామణి నాకన్నా వయసులో నాలుగైదేండ్లు పెద్దగా కనిపించింది నేను మాట్లాడకుండా వినాయకరావువైపు చూశాను

"పదండి వెళ్దాం!" అంటూ లేచి నిల్చున్నాడతను లేవటం నాకూ తప్పిందికాదు. ముగ్గురం కలిసి టాక్సీ ఎక్కాం అందులో కూర్చున్నంతసేపు చూడామణి తన కుటుంబ విషయాలు, భర్త గురించి చెప్పుకొచ్చింది.

"నాన్నను నేను చూడలేదు. అమ్మ ఒక్కతే నన్ను పెంచి పెద్దదాన్ని చేసింది. చదివించింది. పెండ్లి చేసింది అంతటితో తన బాధ్యత తీరినట్టు ఈ లోకంనుంచి శాశ్వతంగా శలవు తీసుకుంది వారు తప్పితే ఈ లోకంలో నా కెవరూ లేరు—" చెప్తున్నప్పుడు చూడామణి గొంతు జీరపోయింది చీకట్లో ఆమె ముఖం సరిగ్గా కనిపించటంలేదు చూడాలనుకున్నా

మధ్యలో వినాయకరావు దిగిపోయాడు. ఆమె ముందు కూర్చోనుంది. రెండు నిమిషాల తరువాత సెంటర్‌లో కొంతసేపు ఆగింది టాక్సీ.

"వారు చాలా కోపిష్టి మనిషి......" అంటూ చెట్బార్చింది నా వైపు తిరిగి.

టాక్సీ కదిలింది.

ఆమె నా వైపు తిరిగి మాట్లాడటం నాకెంతో ఇబ్బందిగా కనిపించింది.

"మా ఇంటికి ఎప్పుడొస్తారు?" అడిగింది.

నవ్వాను—"వస్తాను... ..!" అంటూ నాలో నేనే గొణుక్కున్నాను. నవ్వింది మణి. బహుశా నా పిరికితనానికి కాబోలు.

ఆరోజలా గడచిపోయింది. ఆ తరువాత రెండు మూడు రోజులవరకు చూడామణి క్లబ్బుకు రాలేదు. ఒక రోజు వినాయకరావు అన్నాడు—"మణి మిమ్మల్ని అంత తేలిగ్గా వదలదు" అని. అతనలా అనడం నా కెందుకో నచ్చలేదు. ఆమెతో నేను చనువుగా ఉండటం అతని కిష్టంలేదనుకుని మౌనం వహించాను కాని వినాయకరావు వూరుకోలేదు.

"కొంత కాలానికి మీరు బోర్ అవుతారు" అన్నాడు.

"కావలసిందేగా!" అంటూ నవ్వాను నేను.

"గుడ్! అసలు కథ ఇప్పటిగ్గాని దారిలో పడలేదు" వెంకటాద్రి పేకముక్కలు పంచుతూ అన్నాడు.

"ఆమె పరిచయం అయిందని చెప్పడానికి ఈ చేట భారతం ఎందుకు?— ఒక్కమాటలో చెప్పొచ్చుగా—!" ఎలన్ విసుగ్గా చూశాడు చక్రవర్తిని.

రాజు సిగరెట్ ముట్టించి—"ఈ నాలుగేండ్లు మువ్వు ఉత్తరాలు సరిగ్గా వ్రాయకపోవడానికి కారణం ఏదో అనుకున్నాను. అసలు సంగతి ఇదన్న మాట—!" అన్నాడు.

"పొరబడ్తున్నారు మీరు. నే నలా అనడంలో దురుద్దేశమేమీలేదు. కేవలం వినాయకరావును ఏడ్పించాలనే అలా అన్నాను. ఒకవేళ చూడామణి మీద నేనింతవరకు వూహించని ఇంట్రస్టేవుంటే ఈరోజు మీ కా అనుభవం చెప్పేవాడినికాదు. అది నాలోనే దాగుండేది. మీరు కాస్త ఒళ్ళు దగ్గర

తావిలేని పూలు

పెట్టుకుని వినండి—" అన్నాడు చక్రవర్తి కోపంగా.

"ఇంతట్లోనే నీకు కోపం ఎందుకు? పెద్దగా వాళ్ళు మాత్రం ఏం అన్నారని?" అంటూ శేషాచలం చక్రవర్తి వైపు చూశాడు.

"ఇక్కడ చర్చ అనవసరం. మీరు వోపిగ్గా వినండి కాస్త. నాకంతేచాలు—!" తేలిగ్గా నవ్వడానికి ప్రయత్నించాడు చక్రవర్తి వచ్చిన కోపాన్ని దాచేస్తూ.

"ఊఁ!" అన్నాడు రాజు.

తిరిగి కథలోకి వచ్చి చెప్పటం ప్రారంభించాడు చక్రవర్తి.

"ఆరోజు నెల జీతం తీసుకుని సాయంత్రం వస్తూ వస్తూ కొన్ని వస్తువులు కొనాలనుకున్నాను. అనుకోకుండా షాప్ మెట్లు దిగుతూ చూడామణి కనిపించింది. వెంట ఎవరో ఉన్నారు. విష్ చేశాను—తప్పనందుకు. బదులుగా చిరునవ్వు నవ్వుతూ పిలిచింది మణి.

"బాగున్నారా?" అడిగింది.

నవ్వొచ్చింది ఆమె ప్రశ్నకు. "నాలుగు రోజుల్లోనే నాకేమైనా జబ్బు చేసిందా అలా అడగటానికి?"

"దాందేముంది. అయిదు నిమిషాలక్రితం కనిపించిన వ్యక్తి ఇంటికెళ్ళి మరీ కాఫీ త్రాగి చనిపోయాడు ఈమధ్యనే. అలాంటి జబ్బు నీకేమైనా చేసిందేమోనని అడిగి ఉంటుంది. కానివ్వు!" అంటూ నవ్వాడు వెంకటాద్రి.

"మాట్లాడకుండా తలూపాను నేను—బాగానే ఉన్నట్లు.

"వీరు మావారు—పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్—!" అంటూ ఆమెతోవున్న వ్యక్తిని పరిచయం చేసింది

అప్పుడు చూశాను — బాలకృష్ణనాయుడును. బట్టతల—ఉన్న కాస్త జుట్టు కూడా నెరసింది. అతనిది నిజానికి అంత ఎక్కువ వయసు లేకపోయినా ఉన్నట్లే కనిపించాడు. టెర్లిన్ షర్టు మీద తెల్లపాంటు టక్ చేశాడు. కొంచెం లావుగా, పొడుగ్గా చామనఛాయ రంగులో ఉన్నాడు. అందమైన చూడామణి గర్వంగా చూసింది నా వైపు.

"వీరు చక్రవర్తిగారని ఫ్యామిలీ ప్లానింగ్ ఆఫీసర్. ఆమధ్య మీటింగ్‌లో పరిచయమైందన్నానే వీరే—!" అంది మణి నవ్వుతూ.

"గ్లాడ్ టు సీ యు—!" అన్నాడు నాయడు. నాతో చేయి కలుపుతూ. బదులుగా నవ్వాను. కాని మణి ధోరణి నాకు అర్థం కాలేదు. నన్నా విధంగా పరిచయం చేయాల్సిన అవసరం ఏమొచ్చిందో ఎంతకూ బోధపడలేదు. నేను ఫ్యామిలీ ప్లానింగ్ ఆఫీసర్‌నట—! నాయుడు నమ్మాడు.

"ఎప్పుడైనా వస్తూ ఉండండి మా ఇంటికి!" అన్నాడు నాయుడు.

"ఎందుకురారు? వారికిమాత్రం ఎవరున్నారని ఈ వూళ్ళో ఇన్వైట్ చేయడానికి క్రొత్తగా ఈమధ్యనే వచ్చారిక్కడికి. మీరు బోర్‌గా ఫీలైనప్పుడు వోమారు రండి—!" అంది మణి.

నాకు మణిమీద ఎక్కడలేని కోపం వచ్చింది. భర్తముందు ఎంత అప్యాయంగా అబద్ధమాడిందో తల్చుకుంటే ఆశ్చర్యమనిపిస్తుంది. నిజంగా నేను మామూలు ఆఫీస్ గుమస్తానని పరిచయం చేస్తే ఆమె డిగ్నిటీకి భంగమేమో, లేక భర్త ఏమైనా అంటాడేమోనని భయం కాబోలు! ఏది ఎలాగున్నా ఒకటిమాత్రం నిజమనిపించింది. చూడామణికి ఎంత ఉన్నా జీవితంలో సుఖంలేదని కొంతకాలానికి పసికట్టాను అందుకే ఈ విధంగా క్లబ్బులకు, సినిమాలకు, షికార్లకు స్నేహితులతో తిరుగుతూ కాలక్షేపం చేస్తుంది—అని వూహించాను.

నే నూహించింది నిజం కాకపోదు ఎందుకంటే నాయుడు అస్తమానం కోర్టు, స్నేహితులు, క్లబ్బులచుట్టూ తిరుగుతాడు కాబట్టి అతను మణిని ఏ విధంగాను సంతోషపెట్టలేడు. పైగా రాత్రులు తాగిరావటం, నానా బూతులు తిట్టడం, మైకం ఎక్కువైతే చేయి చేసుకోవడం ఇవన్నీ చూడామణికి మేలుకొలుపు చేశాయి. భర్తలా ఆమె కూడా తిరగటం మొదలెట్టింది. అంతకంటే మరోదారి కనిపించలే దామెకు.

ఒకసారి మాటల్లో చెప్పింది.

"మావారు బాగా తాగుతారు. నేనే ఆలస్యం అనుకుంటే నాకన్నా ఆలస్యంగా వస్తుంటారు ఇంటికి!" అంది ఎంతో తేలిగ్గా నవ్వుతూ.

నాకు కొంచెం బాధనిపించింది మణిమీద సానుభూతి పెరిగింది 'నిజమే! నాయుడుకు మణిని సుఖపెట్టేందుకు సమయంలేదు' అనుకున్నాను.

"వారితో ఆరోజు అబద్ధం చెప్పారు నా గురించి చెప్తూ. కారణం నాకింతవరకు అర్థం కాలేదు!" అన్నాను.

"మీరేం కంగారు పడకండి. అలాంటి మనుషులకు అలా చెప్పాలి కనుకనే చెప్పాను. ఆ విషయాన్ని మీరు అనవసరంగా గుర్తుకు తెచ్చుకోకండి!" అంది నవ్వి.

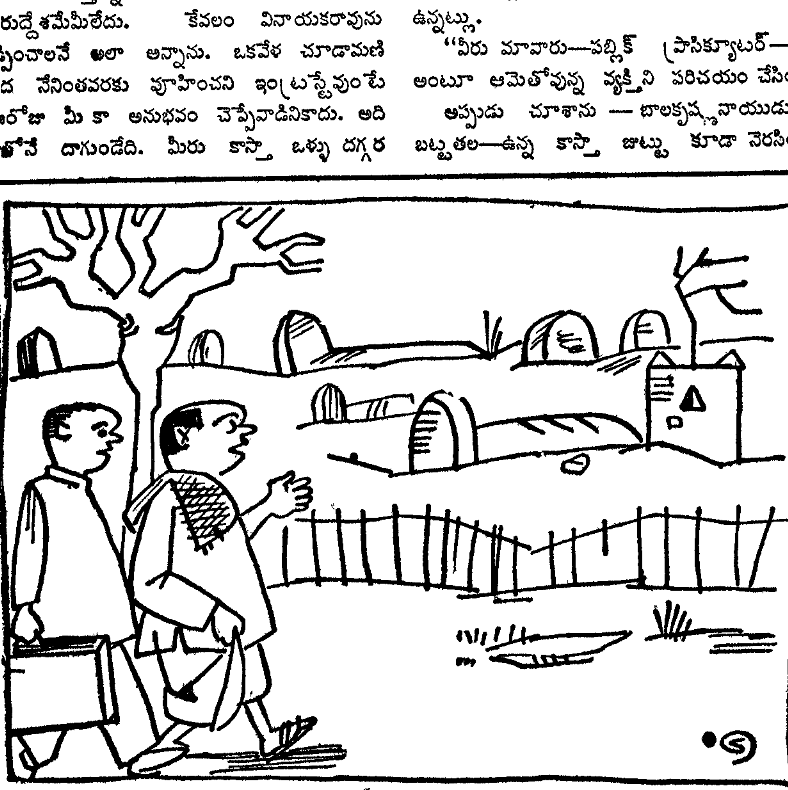

"నేను మంత్రిగా వుండేరోజుల్లో యీవూరు వచ్చాను, ఇక్కడే ఓ అనుపత్రి భవనానికి శంకుస్థాపనచేశా! ఆ రాళ్ళు యింకా యిక్కడెక్కడో వుండొచ్చు..."

తావిలేని పూలు

ఆరోజు ఆ సంభ్రమంలోంచి తేరుకోకముందే ఆమెకోసం వచ్చిన స్నేహితునితో వెళ్ళిపోయింది అక్కడినుంచి మణి.

ఆ తరువాత మరోసారి సినిమా హాల్లో చూశాను. వెంట ఎవరో స్నేహితులు కూడా ఉన్నారు.

"నిన్న చెప్పారుకాదేం, నేనూ వచ్చేదాన్ని మీకు కంపనీగా! ఎవరూ దొరక్కపోతే వినాయకరావు స్నేహితులతో వచ్చాను!" అంది సినిమా అయిపోయాక దారివెంట నడుస్తూ.

"అనుకోకుండా వచ్చాను—!" అన్నాను నేను.

నాకు తెలియకుండానే చాలా దూరం నడిచాను ఆమెతో. ఆరోజు రాలేనని ఎన్ని సాకులు చెప్పినా ఆమెతో వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళడం తప్పలేదు నాకు. ఆమె బలవంతంవల్లనే భోజనం కూడా చేయాల్సి వచ్చింది అక్కడే.

తాంబూలం చేతికిస్తూ—"మీకు నా ప్రతీ కదలిక చకితుడ్ని చేస్తుందికదూ! నిజానికి ఇందులో అంతగా అబ్బురపడేందుకు ఏమీలేదు. కాలంమారింది. దాంతోపాటు మనుషులు కూడా మారటం సహజం. వివేకం కూడాను!" అంది నవ్వుతూ.

"అవునేమోకాని అందరూ మీలాంటివాళ్లే ఉండరు. మీరుకోరే మార్పుల్ని తృణీకరించవచ్చు. అంతమాత్రంచేత వాళ్ళలో వివేకం లేదని అనలేరు. అవివేకం ఎంతమాత్రంకాదు—!" అన్నాను.

భయం, కోపం కలగాపులమయ్యాయి ఆమె ముఖంలో. ఆమెవైపు చూడలేక తలవంచుకున్నాను నేను. ఒకవేళ ఆ సమయానికి నాయుడు రాకపోతే ఏం జరిగేదో కనీసం నేనూహించనైనాలేను

నాయుడు బట్టలు మార్చుకోవడానికి లోపలికెళ్ళాడు. మణి కదలకుండా అలాగే కుర్చీకి అంటుకుపోయింది.

నాయుడు వచ్చాడు ఆమె పలకలేదు.

"ఏమిటి? ఇద్దరూ అలా కూర్చొండిపోయారు" అంటూ తనూ కూర్చున్నాడు.

నేను నవ్వలేక నవ్వుతూ చూశాను అతనివైపు.

"మనం కలసి చాలా రోజులైందికదూ—! అప్పుడప్పుడు మణి మీ గురించే చెప్పేది. మీ పనులు ఎలా సాగుతున్నాయి—?" అడిగాడు.

మనిషి తాగి వచ్చాడు. అతను మాట్లాడుతుంటే వాసన వేసింది. కండ్లు రక్తమై ఉన్నాయి. కొంచెం చలి చలిగాఉన్నా అతని నుదురంతా చెమట పట్టింది.

"ఒకరి ప్రమేయం లేనంతవరకు పనులు బాగానే సాగుతుంటాయి. మధ్యలో ఎవరైనా అడ్డు తగిలితే అది వేరే విషయం!" అందిమణి.

"ఎవరి గురించి మాట్లాడుతున్నావు మణీ నువ్వు? నేను వీరిని, మన చక్రవర్తిగారిని అడుగుతున్నాను—!" అంటూ వెకిలిగా నవ్వాడు నాయుడు.

మణి భర్తవైపు కోపంగా చూసింది.

"నీ కళ్ళు చాలా ఎర్రబడ్డాయి—! నీకు నిద్ర అవసరం. ఇప్పుడే వచ్చావనుకుంటాను. వెళ్ళి పడుకో!" నాయుడు కొంచెం వంగ్యమైన ధోరణితో అన్నాడు భార్యవైపు చూస్తూ.

ఒట్టిగానే ఇద్దరిమధ్య కొంతసేపు వాగ్వాదం జరిగింది. వారి అనవసరపు వాగ్వాదాలమధ్య నేను శ్రోతనయ్యాను.

"దురదృష్టమేమిటంటే మాకు కుటుంబ నియంత్రణ సూత్రాలను పాటించాల్సిన అవసరం కలగలేదు. మీనుంచి అలాంటి సహాయాన్ని పొందనందుకు, మీరు నమ్ముతారో లేదోగాని నాకు చాలా విచారంగా ఉంది!" కబుర్లలోకి దిగాడు నాయుడు నావైపు తిరిగి.

మణి లేచి లోపలి కెళ్ళిపోయింది ఆమె వెళ్ళిపోవడంతో నాయుడు కేమైందోగాని పక పక నవ్వటం మొదలెట్టాడు.

"ఇక మీరు నాకు శలవిప్పిస్తే—!" అంటూ లేచి నిల్చున్నాను నేను.

"అప్పుడే వెళ్తారేంటి—? ఆల్‌రైట్— మీ ఇష్టం. కాని మిమ్మల్ని నా కారులో డ్రాప్ చేస్తాను—ఇవ్వాళ!" అంటూ అనైట్ డ్రస్‌తోనే బైటి కొచ్చాడు నాయుడు—నాకు మాట్లాడటానికి ఎటువంటి అవకాశం ఇవ్వకుండా!

"కారు నాది పాతదే అయినా మిమ్మల్ని అయిదు నిమిషాల్లో మీ ఇంటి దగ్గర దిగబెడుతుంది. అడ్రస్ చెప్పండి" అంటూ స్టార్ట్ చేశాడు కారును.

"మీరు ఈ టర్నింగ్ అవతలున్న సెంటర్‌లో దిగబెట్టండి చాలు. ఆ తరువాత నేనే వెళ్తాను!" అన్నాను నేను.

"అలాగే—!" అంటూ కారును పోనిచ్చాడు.

కొంతదూరం పోయాక టర్న్ తిప్పుతూ—

"గుడ్......అప్పుడే దగ్గర పడుతుంది. మీరుదిగిపోయేలోగా మీకో విషయం చెప్తాను. బహూ. ఇంతకు క్రితమే నా గురించి వినిఉంటారు మీరు అయినా బాధలేదు. ఇప్పుడు నేనూ చెప్తాను. నేనంత మంచివాడినికాదు ఎందుకని మీరు నన్ను అడగలేరు. అది కూడా నేనే చెప్తాను. త్రాగుబోతును ఎవరంటారు మంచివాడని—ఇప్పటికే నన్నుచూస్తే మీ కర్థమైపోయిందనుకుంటాను" అని కారును ఆపి "......ఇక దిగండి.... మర్యాదస్తుల సమయం కాదిది ఫ్రండ్స్‌తో తిరగటానికి. తిరిగి ఎప్పుడూ మా మణిని కలవకండి. అంతమంచిదికాదు. ఆ ఇంటి ఛాయలవైపు కూడా రారని నమ్ముతున్నాను. గుడ్‌నైట్—!" అంటూ ఆక్సిలేటర్‌ను గట్టిగా నొక్కాడు.

ఉలిక్కిపడ్డాను అతని మాటలకు. కాని అప్పటికే కారు నాకు చాలా దూరమైపోయింది. నిస్సహాయంగా చూస్తూ నిలబడిపోయాను."

"గ్రేట్ ఇంసల్ట్—ఆ వెధవను అలాగే వదిలేశావా—?" వెంకటాద్రి అరిచాడు కుర్చీలోంచి లేవబోతు.

"నేను అయితే అక్కడే వాడి అంతు తేల్చేవాడిని!" రాజా కూడా కోపం ప్రదర్శించాడు.

"నిజమే! కాని మీకు తెలుసు—నా కంతటి ఆవేశం లేదని" నచ్చచెప్పబోయాను.

"పూర్ ఫెలో! ఆడదానివై పుట్టినా బాగుండేది!" విచారం వెలిబుచ్చాడు శేషాచలం.

"ఆవేశపడ్డా, విచారపడ్డా ఇప్పుడేమీ లాభం లేదు. మీకు నేను నాలుగేండ్ల క్రితం జరిగిన సంఘటన చెప్తున్నాను. అంతేకాని నిన్న మొన్నటిదికాదు. నాకు ఇంకా మీరు కొంత అవకాశమిస్తే దీన్ని ఇవ్వాళ పూర్తి చేస్తాను" అన్నాడు చక్రవర్తి ఎంతో నెమ్మదిగా.

అందరూ మౌనం వహించారు తిరిగి మిగిలిన కథలోకి వచ్చి చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

"అనవసరపు మనస్పర్థలు తెచ్చుకోవడం ఇష్టంలేక మణితో స్నేహం పెంచటం ప్రమాదానికి దారితీస్తుందేమోనని భయపడి ఆనాటినుంచి క్లబ్బు కెళ్ళడం మానేశాను. తిరిగి నా పాత అలవాట్లను క్రొత్త చేసుకున్నాను. మధ్య మధ్య వినాయకరావు నన్ను కదిలించటం మానలేదు. అయినా ఆరోగ్యం బాగులేదని, అర్జంట్ పనులున్నాయని తప్పుకునేవాడిని. అలా కొన్ని రోజులు గడిపాను. ఎంత మరచిపోవాలనుకున్నా మణి, నాయుడుల ప్రవర్తన, మాటలు మరచిపోలేకపోయాను. సుఖమైన నిద్ర కోసం పడ్డ బాధలు వర్ణించలేను. వాళ్ళిద్దరూ నాకో పెద్ద సమస్య అయి కూర్చున్నారు.

ఒకరోజు తిరిగి బజార్లో కనిపించింది మణి. తల వంచుకుని నడుస్తున్నాను. "హలో, బాగున్నారా?" అంటూ నా ఎదురుగ్గా వచ్చా రెవరో. ఎవరోకాదు ఆ గొంతు మణిది.

హృదయం గతుక్కుమంది. తలెత్తి చూశాను. సందేహంలేదు. మణి నా దారికి అడ్డంగా నిలబడుంది కాని విచిత్రమేమిటంటే ఆ ముఖంలో మునుపటి జీవంలేదు కండ్లలో కళలేదు. మనిషి కొంచెం బక్కచిక్కింది

"బాగున్నారా—?" తిరిగి అడిగిందామె.

ఎంతో బలవంతంమీద గొంతు పెగిలింది. "నాదేముంది లెండి ఎప్పటిలాగే ఉన్నాను. కాని మీరే చాలా మారిపోయారు" అన్నాను.

మా ఆవిడ నా నిద్రలో తెగమాట్లాడుతూందంటి...ఓసారి పరీక్ష చేయండి.

మణి నవ్వింది.

"క్లబ్బుకు రావడం మానేశారా—?" అడిగింది.

"అవును—!"

"కారణం చాలావరకు నేనే ననుకుంటాను—!" అంది మణి. అలా చెప్తున్నప్పుడు గొంతు జీర పోయింది. నావైపు చూడలేక తలవంచుకుంది.

"అంత మాట పట్టింపులేదు లెండి నాకు—!" అన్నాను మణికి నాయుడు అన్నమాటలు తెలుసునని వూహించి.

మణి తలెత్తింది. 'నిజంగానా—' అన్నట్లు చూసింది.

"అవును—! అలా చూస్తారేం? నమ్మలేరా!" అన్నాను.

నవ్వింది. దిగులుగా నిట్టూర్చి—"అయితే ఇవ్వాళ్ళ నాతోపాటు రండి—మీకు చాలా విషయాలు చెప్పాలి" అంది.

"ఎక్కడికి—?" అడిగాను.

"ఏదైనా పార్కువైపు వెళ్దాం!"

ఆమె మాట్లాడుతుంటే వినాలని కుతూహలంగా ఉంది. అలాగైనా మనసు తేలికవుతుందని ఆశించాను. అందుకే ఆమె మాటల్ని కాదనలేక ఆమెతో బయలుదేరాను.

పార్కుకు చేరుకునేసరికి చీకటి పడింది. దీపాలు వెలిగాయి. మణి ఏం చెప్తుందో వినాలన్న కాంక్ష క్షణ క్షణానికి ఎక్కువ కాసాగింది. ఎలా చెప్పాలో, ఎలా మొదలుపెట్టాలో అర్థం కానట్లుంది మణికి చాలా సేపటివరకు మౌనంగానే కూర్చుంది. చివరికి బరువుగా నిట్టూర్చి—

"ఆరోజు వారేదో మిమ్మల్ని అన్నారట......" చెప్పలేక చెప్తూ ఆగిపోయింది.

నవ్వాను. నా నవ్వులోని అంతరార్థాన్ని తెలుసుకుంది కాబోలు తిరిగి చెప్పటం మొదలెట్టింది.

"మీరు బాధపడి ఉంటారు. నిజానికి అలా మాట్లాడినందుకు వారు కూడా విచారించారు నాతో చెప్తూ! వారు మైకంలో ఏదేదో అని ఉంటారు దానికి నన్ను క్షమించు బ్రదర్—ఇదంతా నా మూలకంగానే జరిగింది!" అంటూ కన్నీళ్లు కార్చింది చూడామణి

ఈసారి ఆమె సంబోధనకు చకితుడనయ్యాను. అప్పటికే ఏదో బరువు నానుంచి దించినట్లనిపించింది. ఆనందానందంలో మైమరచిన మనసు అనురాగపుటాకాశంలో విశ్రాంతిని పొందింది.

చూడామణి ఇంకా ఏదైనా చెప్తుందనుకున్నాను తన దాంపత్య జీవితంలోవున్న లోటుపాట్లను నాముందు వర్ణిస్తుందనుకున్నాను. కాని ఆమె అలా చేయలేదు. అంతకంటే ఇంకేమీ మాట్లాడలేదు. ఆమె దగ్గర కన్నీళ్లు తప్పితే ఇంకేమీ మిగల్లేదు.

"విచారపడకు అక్కయ్యా! నాకేమైందని?" అన్నాను.

మణి చటుక్కున తలెత్తింది. ఆమె కండ్లు ఆనందంతో మెరిశాయి. ఏదో చెప్పాలని, చెప్పలేక, గొంతు పెగలక మెల్లిగా నా చేతుల్ని తన చేతుల్లోకి తీసుకుంది.

"నేను ఇంకేం బాధపడను. ఇదంతా నాఅదృష్టం!" అంటూ నా చేతులతో తనే తన కన్నీళ్ళను తుడుచుకుంది.

పోతే ఆ సమయానికి నేనుగాని, మణిగాని వూహించలేని సంఘటన జరిగింది. నాయుడు మమ్మల్ని ఎక్కడ ఎప్పుడు చూశాడోకాని అక్కడ ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

పూర్వంలాగే అతని కండ్లు రక్తంలో తడసి ఉన్నాయి. పిడికిలి బిగించి మా ఇద్దరివైపు చూశాడు.

"యూ......రోగ్!" అంటూ ఆమె మెడను తన రెండు చేతుల్లో బిగించాడు.

మణి కదల్లేదు పెనుగులాడనూలేదు.

"చంపేస్తాను......" అంటూ చేతుల్ని అంతకంతకూ బిగదీశాడు నాయుడు. నాముందు ఏం జరుగుతుందో కొంత సేపటివరకూ నాకేం కనిపించలేదు. అతను మణిని చంపేస్తాడేమోనని భయం వేసింది. ఆలస్యంచేస్తే లాభం లేదనుకుని గబుక్కున అతని చేతుల్ని పట్టి ఇవతలికి లాగాను.

నాయుడు చేతులు వదిలేసి వెనక్కు ఒరిగిపోయాడు. అప్పటికీ మణి కదల్లేదు. నా వైపు జాలిగా చూసింది.

వెనకకు తూలిన నాయుడు మళ్లీ ముందుక్రాలేదు. ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు కొంతసేపు.

"నువ్వెందుకు అడ్డొస్తావు చక్రవర్తీ—? వారి ఇష్టప్రకారమే జరగనివ్వు—" అంది మణి. అంటున్నప్పుడు ఆమె కండ్లలోంచి కన్నీళ్లు జల జల రాలాయి

నాయుడు దిగులుగా చూశాడు. అతని కండ్లలో కూడా నీళ్లొచ్చాయి. నాకు విచిత్రమనిపించింది.

"ధ్యాంక్యూ— చక్రవర్తీ!" అంటూ అక్కడినుంచి లేచి వెళ్ళిపోయాడు. మణి కూడా లేచి నిల్చుంది. నావైపు చూస్తూ చేతులు జోడించింది. 'వస్తాను' అంటూ.

చూస్తూ కూర్చున్నాను ఈసారి ఇద్దరివైపు మణి నాయుడ్ని అనుసరించింది.

"మీరు చెప్పండిక. నాయుడు మణిని ఎందుకు చంపలేకపోయాడు!" అంటూ నలుగురివైపూ చూశాడు చక్రవర్తి. కాని ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

చక్రవర్తి నవ్వి—"నే చెప్తాను—మణి అంటే నాయుడికి ఎక్కడలేని ప్రేమ.. మాట మాత్రం వాస్తవం అలాంటప్పుడు మణిని చంపటం అతని తరం కాదు. ఒకవేళ అనుకోకుండా అప్పుడా సమయంలో మణి మరణించినా దానికి బాధ్యుడు నాయుడుకాదు. ఎందుకంటే అతని ఉద్దేశం ఆమెను చంపాలనికాదు. కేవలం చంపుతానని భయపెట్టడమే. కాని న్యాయశాస్త్రరీత్యా అతను దోషి కావలసి వస్తుంది. అది అతను భరించలేడు. బోన్ ఎక్కకముందే అతను చచ్చినా చావచ్చు. కనుక మణికి నాయుడువల్ల ఎలాంటి ప్రాణాపాయంలేదు. పోతే నాయుడికి కోపం వచ్చినప్పుడు—మణిని తనలో తనే చంపుకోవడం అలవాటు చేసుకున్నాడు. అందుకే ఇద్దరికీ మనశ్శాంతి లేకుండా పోయింది" అంటూ ముగించాడు చక్రవర్తి. ★

ఉత్తమ చికిత్స

ఏకారణముచేతనైనా దాంపత్య సౌఖ్యం అనుభవించ లేని వారు వెంటనే 15 పైసల స్టాంపుతో మమ్ములను సంప్రదించండి:

డా. ఎ. పూర్ణచంద్రరావు,
N.D.F.N.F-U. (Ceylon) R.A.M.P.
సెక్సు స్పెషలిస్టు,
పూర్ణాపిక్చర్సువద్ద, గాంధినగరం, విజయవాడ

సలహా

కోల్పోయిన ఆనందం, బలం, శక్తిని తిరిగి యిచ్చేందుకు ఆహ్లాదకరమైనది. నరాల బలంకు పైపూతకు వాడే తైలం. 1 సీసా రు 11-50 స్పెషల్ రకం అర్జంటు గుణంకు రు. 27/- ఎడ్వాన్సు పంపుతూ జవాబుకు కవరు పంపాలి.

డాక్టర్ రత్నం సన్స్,
Sex Specialists (Estd 1904)
ఆజంపురామార్కెట్‌వద్ద, మలకపేట బిల్డింగ్స్
హైద్రాబాద్—24 (ఆంధ్ర ప్రదేశ్)

ఉచితము! ఉచితము!!

తెల్లమచ్చలు

మా ప్రఖ్యాతివహించిన 'డాగ్‌సాఫా' ప్రత్యేక ఔషధము తెల్లమచ్చలను సులభముగ పోగొట్టుటలో 1925 సం॥ నుండి ప్రఖ్యాతి వహించియున్నది. మూడురోజులు వాడినంతనే మచ్చల తెలుపుదనం ఆపైన కొన్ని రోజుల్లోనే పూర్తిగా బాగుచేయు శక్తిగలదు. ఉచితంగ ఒక పాకెట్ మందుఇవ్వబడును నకలునుచూచి మోసపోకండి

Ashoka Treatment Centre,
P. O. Katri Sarai (Gaya)

మంచిపుస్తకాలు

జీవిత రహస్యాలు - మీ దాంపత్యసుఖానికి అనేక కామ సూత్రాలు -...... రూ 3-50.
యువతి - స్త్రీలను గురించి అనేక కుతూహల విషయాలు...... రూ 3-50.
సంతానము - గర్భనిరోధానికి 60 నవీన సులభ మార్గాలు ...... రూ 3-50.
పోష్టు ఖర్చులు చితం క్రింది ఎడ్రస్సుకు వ్రాస్తే వి పి పోష్టు ద్వారా మీయింటికి పంపబడును.

దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు, (ఆంధ్ర)